

ВЖЕ ПІВ СТОЛІТТЯ ПЛЕКАЄ СЛОВО

Я згадував сина
у слові
про Закарпаття
милій проті
що в поезії
проти каменів
бо повисли
на серцевої раї

О. Ундір

50 років творчої діяльності відзначив нещодавно відомий наш краєнин – педагог, літератор та журналіст Олесь Ундір. За цей час у світ вийшло 7 поетичних збірок з такими простими і милими серцю назвами: «Материнка», «Друге дихання», «Материнське диво», «Калинові крила» та інші. Його твори публікуються у

різних газетах, журналах, літературних альманахах. Варто нагадати, що Олесь Ундір - лауреат

Всеукраїнського конкурсу «Українська мова – мова єднання», член Національної спілки журналістів України, голова Острозького міськрайонного літературного об'єднання імені Івана Маєвського. Без його присутності не обходиться жодна літературно-мистецька подія чи духовно-патріотичний захід в Острозі. Олександр Олексійович Ундір популяризує і прославляє Острожчину, Острозьку академію, а віршовані рядки часто народжуються експромтом, під час урочистих зібрань чи зустрічей у дружньому колі.

Літературно-музичне свято з нагоди творчого полудня Олесь Ундіра відбулося 24 травня у клубі с. Сіянці. Село, до якого батьки привезли маленького Олесь із Сибірського краю (а народився майбутній поет у Тюменській області), вразило і захопило хлопчика. Рідним Сіянцям він згодом присвятив чимало віршованих рядків. Деякі з них читали учні Сіянцівської школи під час літературного вечора. Багато поезій Олесь Ундіра покладено на музику композитором Миколою Соколюком. Тож на святі творчості у виконанні дорослих та дітей звучали

зворушливі пісні, які ще глибше передали красу Олесевого слова.

Продовження на 6-й стор.

ВЖЕ ПІВ СТОЛІТТЯ ПЛЕКАЄ СЛОВО

Продовження. Початок на 1-й стор.

Вшанувати поета прийшли рідні, друзі, побратими-письменники, бібліотекарі, вчителі, школярі, журналісти та місцеві жителі. Ведучі мистецького вечора розповідали про народження кожної збірки, тематичне наповнення та лейтмотив. Адже кожна книжечка нашого земляка «дихає» по-своєму, та усі вони пронизані любов'ю до свого: до Ріднокраю, Матері, України, Слова. Як зазначили ведучі, в українській поезії з приходом Олесь Ундіра справді запахло духмяною материнкою.

«Сьогодні в мого друга своєрідний іспит перед найближчими людьми. Із Сашком ми почали дружити з того часу, як разом вступали до Рівненського пединституту. Я в нього вчуся все життя ширості, відвертості. Його поезія відкрита, дохідлива, проста», – так говорив про винуватця дійства письменник Микола Береза. Він прочитав кілька своїх віршів, подарував ювілярові свою нову книгу, а для Сіянівської бібліотеки залишив декілька збірок.

Заступниця голови Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України Тетяна Сладковська (на фото зверху) у своєму вітальному слові підкреслила особливості лірики Олесь Ундіра, на-

голосивши, що відзначення 50 років будь-якої професійної діяльності – це свято обраних, це свято справжньої еліти нації. Вона вручила подяку ювілярові за вагомий внесок у розвиток вітчизняної літератури на Рівненщині, популяризацію української книги в контексті національно-культурного становлення та з нагоди 50-ліття особистої літературної діяльності.

Отримав наш літератор вітання та подарунки і від бібліотекарів району. Багато часу Олесь Ундір проводить в Острозькій центральній районній бі-

бліотеці, де працівники книгозбірні частенько організують зустрічі з відомими і не дуже людьми, мистецькі посиденьки, відзначають пам'ятні дати, запрошуючи живого класика літератури.

Тож від імені усіх бібліотекарів привітала поета **Ольга Бояр (на фото справа)**. «Ми вже 50 років смакуємо творчістю Олесь Ундіра. Сьогодні хочемо, щоби він сам посмакував своєю поезією» – з такими словами бібліотекарі вручили ювілярові торт у формі книги та квіти.

Оксана Філіпчук, теж відома письменниця Рівненщини, уродженка с. Новородиці, не змогла прибути на свято, але передала ювілярові вітальну листівку.

Подякував батькові за науку і виховання син Віталій Ундір: «Я дякую Богу за те, що можу стояти на цій сцені разом із живим батьком, який ви-

ховав мене патріотом. Тату, будь здоровим і сильним і радуй нас добрими справами». У відповідь розчулений поет наголосив, що виховання – це не тільки його заслуга та заспівав пісню своїй дружині – Любові Семенівні.

Сам ювіляр теж прочитав кілька віршів, зокрема і останній, про рідне село, написаний на світанку цього дня. Він зазначив, що словосполучення рідне село можна прочитати як Олесь Ундір, змінивши одну літеру. А читати відомого сьогодні літератора навчила його бабуся, показуючи літери у районній газеті. Згодом у цій самій газеті друкувалися вже його власні вірші та дописи.

Він подякував усім, хто звітав на свято. Декілька книг вручив вчительці української мови та літератури Сіянівської ЗОШ Марії Кротюк.

Нам, колективу районної газети «Життя і Слово», надзвичайно приємно вітати з такою поважною датою – 50-літтям творчості – нашого талановитого краянину, дописувача і друга Олесь Ундіра. Так, його поетичні і прозові спроби друкувалися на сторінках «Зорі комунізму» у часи юності, з радістю продовжуємо друк-

увати його вірші та замітки і тепер, коли Олесь Ундіра знають не тільки на Рівненщині. Щасливого і довгого Вам життя, наповненого натхненням, радістю і гарними подіями!

Перефразовуючи віршовані рядки, які про себе часто говорять сам Олесь Ундір, можна з певністю сказати:

Тут, у віршах, він справді весь –
І це вже наш Ундір Олесь!

Вікторія КРИГЕР